

Δι' ὅλα ταῦτα ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ
Ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν τοῦ Ἰω. Π. Λουκάκου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην ὀγδόην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτα-
κοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐδουάρδος Μάσσων

N. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν
πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2510 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμ-
ματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 51

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τῆς Ναυτικῆς Ὑπηρεσίας ἀπὸ
20 Δεκεμβρίου 1828, ὅτι ὁ πλοίαρχος Ἰωάννης Χ' Ἀλεξανδροῦ συνέλαβε κατὰ τὴν
Κούμην τῆς Εὐρίπου τὴν σκαμπαβίαν τοῦ Βελισσαρίου Κονδύλη, Κουμαίου, διευ-
θυνομένην εἰς τὸν Βόλον,

Θεωρήσασα τὸ ἀπόσπασμα τοῦ γράμματος τοῦ πλοίαρχου Ἰωάννου Χ' Ἀλε-
ξανδροῦ πρὸς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον τῆς 14 Δεκεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὸ διαβατήριον τοῦ Βελισσαρίου Κονδύλη, Κουμαίου, ἀπὸ Κού-
μην, τῆς 7 Δεκεμβρίου 1828, ἐμπεριέχον διεύθυνσιν Σκόπελον καὶ Σκίαθον,

Θεωρήσασα τὴν μετάφρασιν τοῦ τουρκικοῦ γράμματος τοῦ Τσεζμεζὶν Ναχῆρ,
συνοδευτικὸν γράμμα, ἵνα τῷ δοθῇ ἡ ἄδεια εἰς Βόλον νὰ φορτώσῃ σῖτον,

Θεωρήσασα τὰς ἐξομολογήσεις τοῦ Ἄνδρ. Δημ. Ἀράπη, κατασχετοῦ, καὶ τοῦ
συλληφθέντος Βελισσαρίου Κονδύλη, Κουμαίου, γενομένας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου
τὴν 21 Δεκεμβρίου 1828,

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι ὁ Βελισσάριος Κονδύλης, Κουμαῖος, εἶναι ὑπὸ τουρκικὴν δυναστείαν.

2ον) Ὅτι αὐτὸς συνελήφθη ἐνῶ ἐξήρχετο τῆς Κούμης μὲ διαβατήριον διὰ Σκό-
πελον καὶ Σκίαθον, πραγματικῶς ὅμως διὰ τὸν Βόλον.

3ον) Ὅτι ἀνεκαλύφθη ὅτι διευθύνετο νὰ φορτώσῃ σῖτον εἰς προμήθευσιν τῆς

Εὐβοίας ἔχων καὶ διαταγὴν τοῦ διοικοῦντος τὴν Κούμην Τούρκου νὰ φορτώσῃ εἰς τὸ πλοῖόν του 250 κοιλὰ.

4ον) Ὅτι μ' ὅλον ὅτι ὑπήκοος Τοῦρκος, πλήν κατὰ τὴν ἀποδεχθεῖσαν ἀρχήν, δὲν θεωρεῖται ὡς ἐχθρικὸν τὸ πλοῖον τοῦ Β. Κ., Κουμαίου, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ δημευθῇ ὡς ἰδιοκτησία ἐχθρικοῦ ὑπηκόου.

5ον) Ὅτι ὑπάρχει ὑποψία περὶ τῆς ποσότητος τῶν 3.000 γροσίων κεφάλαια, τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ συντείνωσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν 250 κοιλῶν σίτου, ἐπειδὴ ὁ Τοῦρκος ἔδωκε τὴν ἄδειαν δι' ἐγγυήσεως.

6ον) Ὅτι ἡ ρηθεῖσα ὑποψία βαρύνει ἔτι, ὅταν παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ σύντροφός του Βελισ. Ἰω. Δημητρίου ἔδωκεν ἐγγύησιν εἰς τὸν Τοῦρκον, ὅτι θέλει ἐπιστρέφει μὲ τὸ φορτίον εἰς τὴν Κούμην.

7ον) Ἐπειδὴ διὰ μίαν ὑποψίαν ἀπλὴν δὲν δύναται νὰ δημευθῶσιν αἱ τρεῖς χιλιάδες γρόσια, καθότι δύναται νὰ ἀνήκουν καὶ εἰς τὸν Βελισσάριον καὶ τὸν σύντροφον Ἰ. Δ. καὶ ἤθελεν ἐπιφέρει τότε τὴν ἀνατροπὴν των.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπομένως ἀποφασίζει:

1ον) Ἀπολύεται τὸ πλοῖον τοῦ Βελισσαρίου Κονδύλη, Κουμαίου.

2ον) Συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν προσέτι καὶ τὸ προῖόν τῆς ἐν Σκιάθῳ πωληθείσης ρακῆς, ἐπειδὴ καὶ συνεχωρήθη ἡ ἐξαγωγή καὶ εἰς τὸ γράμμα τοῦ Τούρκου δὲν ἀναφέρεται ρακὴ διὰ νὰ δώσῃ ὑποψίαν περὶ τῆς ἰδιοκτησίας.

3ον) Συγχωροῦνται εἰς αὐτὸν αἱ 3.000 γρόσια, πλήν ὑποχρεοῦται νὰ κάμῃ ὄρκον μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τελετήν, ὅτι τὰ χρήματα καὶ ἡ ρακὴ δὲν ἀνήκει μήτε ἀμέσως μήτε ἐμμέσως εἰς Τούρκους, ἀλλ' εἶναι ἰδιοκτησία Χριστιανῶν ἀνθρώπων.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν πρώτην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐδουάρδος Μάσσων

N. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2519 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης